

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Balkanska vojna.

Po krizi.

Trátara — trátara — trátara — táaa. — Tako je včeraj javna tromba dala znamenje — da je »abgeplecten«. Večerne vesti so že označile popoln mir. Ne sicer za vselej — ampak vsaj za nekaj časa, dokler ne bodo iznajdljivi ljudje našli novega vzroka za krizo.

Krize je torej konec.

Kriza je bila huda in resna. Čutili smo jo povsod — in zdi se, da bomo nje posledice čutili tudi v bodoče.

Predvčerajšnjem so poročali listi, da bo Avstrija Srbiji dala ultimatum. Vse je kazalo, da sploh ni več rešitve. Še včeraj so imeli nemški listi poročila, da je konzul Prochazka najbrže mrtev. Ako bi to bilo res, bi bila najbrže vojna neizogibna. Toda izkazalo se je, da je Prochazka živ in zdrav. Srbska vlada je že davno trdila — toda v Avstriji niso verjeli. Konzul Prochazka je sam telegrafiral, da je živ in zdrav — toda nemški listi so pisali, da si je najbrže kak srbski uradnik dovolil šalo — (ki si jo znajo samo haje v Srbiji dovoliti) — da je torej telegram ponarejen — in da niso verjeli. (NB. nemški listi zato niso bili konfiscirani!) Srbski diplomati so bili toliko diplomatični, da so to neverjetnost porabili Srbiji v prid in so se v svoji depeši izrazili, da je pripravljena dati vsako zadoščenje, ako se je konzulu kaj pripetilo. To klavzulo so porabili v Avstriji in so rekli: »Srbija nima čiste vesti — sicer bi ne pisala kaj takega — Na vsak način so hoteli imeti črno na belem, da je konzul — mrtev. Zdal pa se je izkazalo, da je živ in zdrav. Oni, ki so hoteli imeti blamažo za vsako ceno — jo imajo. Take blamaže povzroča — nemško naziranje o Srbiji, ki ima Srbe še vedno za nekaj manj vreden narod. Taki nazori so nam že mnogo škodovali. Pri nas je bilo veliko vzemirjenje zaradi Prochazke — poročevalec dunajske »Zeit« pa poroča, da je afera Prochazka pustila Srbe čisto hladne in da se vsled strašnih vesti niso nič razburjali. Poročevalec pravi, da gledajo v Srbiji na Avstrijo prav tako — kakor v Avstriji na Srbijo — da se torej nič ne boje.

Afera Prochazka je torej končana in bo ostala najbrže našim diplomatom še dolgo v spominu.

Prišla pa je še druga izprememba — da skoraj razočaranje. Prestolonaslednik in šef generalnega štaba Schemua sta bila v Berlinu in oni, ki hočejo imeti vojno za vsako ceno — so polagali v ta poset mnogo nade. »Prestolonaslednik ni šel samo na lov«, so pisali nemški listi in »Schemua ni šel samo na uro gledat.« Tako so pisali in nihče ni dvomil, da je ta poset velike važnosti. Mislili so tudi, da se bo ta poset končal popolnoma po volji hujšakačev. Saj je Nemčija vojaška država in se rada pobaha s svojo bojno silo — poleg tega so tudi njeni interesi v nevarnosti. Toda v Berlinu so mirno odgovorili, da ne kaže delati vojne. Svetovali so, da naj se počaka do konca vojne in takrat se bodo vprašanja na jugu skupno rešila...

»N. Fr. Presse« je prinesla prav lep članek o berlinskem posetu in je povedala jasno: Avstro-ogrška monarhija Srbiji ne bo podala ul-

timata. To se pravi, v Berlinu so proti vojni. Ako bi bili dahi v Berlinu le malo nade — to bi bil po nemškem časopisu krik o »nibelunski zvestobi« — toda zdaj je vse tiho in mirno.

Pred nekaj dnevi smo pisali, da je drugod lepa navada, da se države ne vmešavajo v vojno, dokler traja vojna z drugo državo — ampak da šele po vojni zahtevajo svoj delež. Ker takrat to ni bilo mnenje naših diplomatov — smo se že bali, da bomo konfiscirani — in glejte — danes se čita, da je stopila avstrijska vlada na to stališče t. j. pripravljena je počakati, da bo konec balkanske vojne — potem pride vprašanje Albanije in pristanišče ob Adriji zopet na vrsto. Ko bi bila naša vlada prej stala na tem pravem stališču, bi ne bilo treba težkih in dragih kriz —

V Berlinu torej niso za vojno. Zakaj pa ne? Ne kaže jim. Kdor pozna nemški ponos in nemško bahanje — ta ve, da bi šla Nemčija takoj na boj — ako bi količjak kazalo. Toda narodnogospodarsko stališče je zmagalo nad nepremišljeno nadutostjo. Strokovnjaki pravijo, da Nemčija ne sme riskirati vojne proti Rusiji. To bi bila njena gospodarska smrt. Cel nemški izvoz bi trpel pod groznim udarcem, ki bi spravil državo v težko krizo. Zato so v Berlinu rekli, da od potsdamskega sestanka sem žive z Rusijo v najlepšem prijateljstvu in da nimajo vzroka, da bi se z njo spuščali v vojno — zaradi Albanije. Iz tega se vidi, da celo v Nemčiji, kjer se rada dela bojna politika — zmaga trezna gospodarska politika. Morebiti bo pri nas sedaj prišlo spoznanje, da bi bilo to tudi za nas bolje in da bi imela država le korist, ako bi bila poslušala ono slovansko javno mnenje, ki je bil z gospodarskega stališča — proti vojni. Toda ti glasovi so ostali žal brez uspeha — in avstrijski narodi bodo čutili posledice naše vojne politike. To je uspeh onih nemških listov, ki so toliko pisali o patriotizmu. Ako natančno pregledamo našo diplomacijo, se nam zdi, da je bil gospod Berchtold še dovolj previden, da je skušal ohraniti mir in red — in da so drugi več zakrivali, nego on. To je posledica tega, ker se je vsako hujškanje smatralo za patriotično in je šlo mirno mimo očij drž. pravdnikov — dočim se je vsaka pomirjevalna beseda smatrala za srbofilstvo in za veleizdajalstvo. Za enkrat je torej kriza končana — toda lahko se vrne. V nemških listih smo čitali vesti — da vre v Mandžuriji. S tem se je hotelo Rusijo opozoriti, da ji preti nevarnost na Vstoku. Ta poskus se ni posrečil — v Mandžuriji o kakih vstajih niso nič vedeli in so se prav čudili, ko so brali te laži.

Rusija se seveda ni dala motiti in je stala na svojem stališču. Pri resnem položaju na Balkanu bi je gotovo Mandžurija — ne ganila. Kaj bo torej sedaj? Napetost med evropskimi državami bo trajala še nekaj časa. Stvari na Balkanu se bodo razvijale naprej — dokler ne bo konec vojne. Po vojni pride konferenca evropskih vellesil in tam se bo odločevalo. Tako je bilo že naprej določeno.

Kaj pa se zgodi potem?

Mi mislimo, da tudi potem — ne pride do vojne.

Vojna.

Mirovna pogajanja na Balkanu, najbrže ne bodo imela vspeha. Izgledi so jako slabi in vsak čas je pričakovati, da izbruhne krvavostje z vso silo. Vse kaže, da se bo že te dni pričela strašna bitka pri Čataldži, kjer bo potem padla končna odločitev. Če zmagajo Bolgari, bo zapečatena tudi usoda Carigrada, če zmagajo Turki, se bo vojna še nadaljevala. Seveda niti od daleč ni pričakovati, da bi demoralizirana turška armada dosegla kak uspeh. Bolgari so se pred Čataldžo imenito utrdili in tudi znatno ojačili svojo armado. Vrh tega vozijo proti Čataldži vlakci neprestano tudi razpoložljive srbske čete, da bo Bolgarska v veliki premoči.

Danes se vrše zadnji sestanki bolgarskih in turških delegatov. Najkočljivejša točka je vprašanje izročitve Drinopolja, v kar Turki pod nobenim pogojem nočejo dovoliti.

Gotovo je, da bodo zavezniki napeli vse silo, da stro zadnji turški odpor. Ne samo pri Čataldži, ampak tudi pred Drinopoljem in Skadrom je pričakovati te dni odločilnih bojev. Pred Skadrom je prevzel poveljstvo kralj Nikita sam.

V interesu balkanske zveze je, da se vojna na Balkanu kolikor mogoče hitro konča, da bo potem imela proste roke pri reševanju mednarodnega položaja. Zlasti velja to za Srbijo, ki je v ostrem konfliktu z Avstrijo. Mednarodni položaj je še vedno skrajno nejasen.

SRBI PRED DRAČEM.

Trst, 26. novembra. Avstrijski »Lloyd« je dobil brezlično brzjavno obvestilo od svojega parnika »Wurmbrand«, ki se nahaja v luki Drač, da so srbske čete zavzele loto, 11 km od Drača. Padec Drača je pričakovati že tekom današnjega dne.

BOJI OKOLU SKADRA IN TARABOŠA.

Cetinje, 26. novembra. Iz Medue se poroča: Bombardiranje Taraboša in Skadra se nadaljuje po določenem načrtu. Turški ogenj je vedno slabši. Turki se ne vračajo več na Širočko goro, odkoder so ponavadi napadali. Včeraj so Turki napadli desno črnogorsko kraljo pred Skadrom in poskušali zavzeti pozicije okoli Oblika. Bitka je trajala do 12. ure ponoči in so se morali Turki umakniti nazaj v Skader. Turške izgube so velike, črnogorske neznatne. Prodiranje proti Kuzatu je vsled poplave Drina in Bolane nemogoče. Vrh tega so tudi pota neprehodna. Vendar je razpoloženje v črnogorski armadi kljub velikemu nevarstvu naravnost izvrstno.

Cetinje, 26. novembra. Poveljstvo črnogorske armade pred Tarabošem in Skadrom je prevzel kralj Nikita sam. General Vukotić je imenovan za čelnika generalnega štaba cele črnogorske armade.

KRVAVI BOJI PRED DRINOPOLJEM.

Sofija, 26. novembra. Včeraj je turška posadka zopet ponovila generalni izpad iz Drinopolja. Bolgari in Srbi so jo pogladi po krvavi klanju nazaj v trdnjavo. Pri tej priliki so Bolgari in Srbi zavzeli nove pozicije.

Milan, 26. novembra. »Secolo« poroča iz Sofije: Včeraj so Bolgari zavzeli utrdbe Kaltan Tepe in Kuin Tepe jugozapadno od Drinopolja. Bolgarska artilerija je koncentrirala svoj ogenj na vasi Dondjere in Ergeli, ki se nahajata v turških rokah in ju zapalila.

Milan, 26. novembra. »Corriere della Sera« poroča iz Mustafe paše, da se kanonada okolu



Možic išče
čez bojišče —
in to vpraša:
»Kje je neki
Zekki — paša?«

Drinopolja neprestano nadaljuje. Turki napenjajo vse sile, da bi zopet osvojili utrdbe Papas Tepe. Včeraj cel dan je turška posadka pod zaščito svoje artilerije skušala prodreti na hribe okolu Papas Tepe, a bolgarski in srbski topovi so odbili vse turške bajonetne naskoke in pogladi Turke nazaj v trdnjavo.

MEDNARODNA SITUACIJA.

Dunaj, 26. novembra. V dobro informiranih krogih so z ozirom na mednarodni položaj poročali sledeče: Mednarodni položaj se tekom današnjega dne ni niti poboljšal niti poslabšal. Vsa kritična vprašanja se nahajajo v istem štadiju kakor včeraj in predvčerajšnjem. Vesiti, da je Avstrija že pristala na mednarodno evropsko konferenco, se ne potrjuje. Istotako Avstrija tudi ni zadovoljna s tem, da bi se rešitev srbsko-avstrijskega konflikta zavlačevala do konca balkanske vojne.

Belgrad, 26. novembra. Veliko senzacijo je danes zbudilo tukaj dejstvo, da je včeraj srbski ministrski predsednik Pašić dalje časa konferiral z ruskim poslanikom Hartwigom in da se je po tej konferenci nato vršila seja ministrskega sveta. Splošno se zatrijuje, da dela srbska vlada vse sporazumno z Rusijo. Neka kompetentna oseba je izjavila, da odpošlje Srbija na Čataldžo 100.000 vajakov, a na vprašanje, če je to v skladu z današnjim napetim položajem, je odgovorila, da se bo kriza mirno rešila. Tudi to potrjuje mnenje, da je Srbija v popolnem sporazumu z Rusijo.

Dunaj, 26. novembra. V belgrajski trdnjavi se opaža nenavadno živahno gibanje in velike priprave. Več težkih trdnjavskih topov je že postavljenih. Delo izvršujejo turški in albanski vjetniki.

Budimpešta, 26. novembra. Iz Zemuna se poroča, da je od danes naprej prepovedan uhod v belgrajsko trdnjavo vsem civilnim osebam. Turški vjetniki pridno utrjujejo trdnjavo.

Berlin, 26. novembra. Iz Sasnovica se poroča, da ruska armada na meji pripravlja velike priprave in pridno grade mostove. Te vesti so

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Ovadili so ga velikemu profosu, ki ga je pozval k sebi.

Živa duša ni izvedela, kaj sta se zmenila med sabo ta dva moža. Toda Tito se je vrnil v svojo štacuno z mirnim usmevom na ustnicah, in gospod ga ni vznemirjala nikoli več.

Ogorčenje ljudstva je dobilo drugo obliko. Zadrževali so ga na ulici in ga preganjali s palicami in kamenjem.

Tito se ni pritoževal. Počakal je. Kmalu nato je izbruhnila med otroci v tistem delu mesta čudna, nalezljiva bolezen.

Najslavnejši zdravniki niso vedeli, kakšno ime ji bi dali.

Troje otrok je umrlo za njo. Od tistega dne so pustili lečnika pri miru.

Sice pa so se odpirala vrata njegove prodajalne le redkokdaj podnevi. Pač pa se je zgodilo ponoči tinitam, da so slišali sosede previdno trkanje na oknice.

Tito je pogledal skozi linico in šel nato odpirati.

Poseti teh ponočnih odjemalcev so morali biti brez dvoma jako dobičkanosni, zakaj pravili so ljudje, da ima naložene pri bankah ogromne vsote.

Majhne rasti, brez opredeljene starosti, s črnimi lasmi, gladko počesanimi po temenu, poševnim čelom, brezbradim licem, ostrimi in hkrati plahimi očmi, tenkim, koščnim nosom, ribčnimi, drobnimi dolgimi in žilavimi roka-

mi, šepast na eni nogi — po vsej svoji zunanosti bi bil Napolitanec Tito smešen, če ne bi bil vzbujal strahu.

Ako si ga pogledal, si čutil pred seboj nekakšno zlo naravno moč.

»Ali ne motim gospoda velikega profosa?« je vprašal z jasnim glasom.

»Nikoli me ne motiš, Tito, ker mi prineseš vselej kako novico.«

Tito je uprl roke v hrbtnik bližnjega stola in poškilil s strani na svojega sobesednika.

»Današnja novica je jako važna.«

Govoril je počasi in razločno odsekal besede.

Oster opazovalec bi bil videl na prvi mah, da jih prodaja za suho zlato.

»Govori torej.«

»Čuden poset sem imel sinoči, ki bo vekomaj v čast moji skromni štacuni.«

»Ali je bil kdo z dvora?«

»Bila je oseba, ki je — ali je vsaj bila — nekoč — vsegamočna na dvoru.«

Gospod De Monklar mu ni zastavil novega vprašanja. Izledovati skrivnosti, ki ga je spravljal Italijan na njihovo sled, je bila ena izmed njegovih redkih zabav.

»Kdo je bil to... Ženska?«

»Ženska.«

»Gospa vojvodinja Etanpska?«

Bistroumnost vaše ekscelence je čudovita! je vzkliknil Italijan z vsemi znaki globokega občudovanja.

»In kaj je hotela vojvodinja?«

»Saj veste, gospod, da je gospa Sent-Albanska že tri dni v ječi, odkar je izginila na tako čuden način onale — a pustimo to. No, in gospa vojvodinja Etanpska je hotela poslati gospe De Sent-Alban nekaj sadja, da ji olajša jetništvo —«

Gospod De Monklar je kar odskočil.

Povejmo vse. Pošiljatev ni bila ravno tišto, kar se mu je zdelo najbolj čudno. Preveč dvorskih prijateljev je videl, ki so se končala na ta preprosti in žalostni način, da bi ga presenetila takšna novica. Neumneven mu je bil samo vzrok pošiljave.

Zakaj se hoče vojvodinja Etanpska iznebiti gospe Sent-Albanske?

»Ali ni povedala vojvodinja ničesar drugčega?«

»Nič drugega, samo to, da moram poslati sadje še danes, danes za vsako ceno.«

»Pa si ji obljubil?«

»Obljubil sem ji.«

»In zdaj?«

»Zdaj bi rad, da mi vi svetujete, gospod veliki profos.«

Gospod De Monklar se je jedva vidno nasmehnil.

»Ali si ne upaš brez mene?«

»Brez vas si ne upam ničesar, odkar sem se posvetil službi vaše ekscelence.«

Za hip je veliki profos potehtal v svojem gnevnom duhu posledice besede, ki jo izpregovoril v naslednjem trenutku.

Ako prepove pošiljatev, reši gospe De Sent-Alban, ki mu je malo do nje.

Ako pa jo dovoli, dobi strašno orožje zoper vojvodinjo Etanpsko, ki ji pride prej ko slej na sled, kakšni nagibi so jo vodili.

»Tito,« je rekel z resnim glasom, tudi meni bi bilo težko, ukreniti kaj zoper ukaze vojvodinje Etanpske. Pošlji sadje, ki ga je naročila!

»Uboga gospa Sent-Alban!« je zamrmral Italijan.

In to je bil ves nagrobni govor za staro častno damo.

Gospod De Monklar je zapazil, da Tito še

ne odhaja.

»Kakšna je druga novica?« je rekel s svojim mračnim glasom.

»Vaša ekscelenca je ugenila, da imam še nekaj na srcu.« je odgovoril spretni Italijan. »Toda druga novica je manj usodna: našel sem gospoda Sansaka.«

»Ah!«

»Ranjen in izpačen se skriva v majhni hišici neke v Vensenu.«

»Skriva se!« je vzkliknil gospod De Monklar s presenečenjem.

»Ponosen je bil na svojo zunanost; celo nekoliko se je domišljal ubogi gospod De Sansak. Toda suneč z bodalom mu je razcepil obraz od brade do čela. Zdal ga je grdoba gledati.«

»Kralj bo nejevoljen,« je povzel veliki profos z brezbržnim glasom. »Ali se je zgodilo to v kakem dvoboju?«

»Bi je navaden pretep, ali bolje rečeno, zaseda.«

»Pripravljena gospodu Sansaku?«

»Pripravljena po gospodu Sansaku.«

»Govori jasneje.«

»Gospod De Sansak in devet do deset klatežev je hotelo zaklati nekega mladega moža, ki je nevshečen gospodu Sansaku. Toda mladi mož se je branil bolje, nego so pričakovali.«

»Ali veš njegovo ime?«

»Ve ga tudi vaša ekscelenca, ki bo jako nejevoljna, ko izve, da je ušel iz tistega spopada zdrav in živ.«

»Povej naglo.«

»Manfred! Če ne on, je pa Lantné!«

Iz ust gospoda De Monklarja se je začul vzklik podoben rjoventu:

»Lantné!«

Val krvi mu je zalil blede lice.

ne sme priznati — zato se tako zvija. Toda to pot se Srbija ne bo več izmuzala. Tudi Rusija je ne more več ščititi. Skratka Srbija mora biti predana Avstriji na milost in nemilost, da jo po zasluženi kaznuje. Le razni srbofilski listi se morejo zavzemati za tako državo. (Tako bi poročal jaz.)

Zaradi vojne bi n. pr. morali poročati sledeče: Popolnoma prav imajo nemški listi, da se tako ženejo za vojno. Mi smo popolnoma njih mnenja. Besede graškega »Tagblatt« so popolnoma resnične. (NB. Zato ima ljubljanski cenzor ta list tudi vsak dan zjutraj na svoji mizi.) Oni slovanski listi, ki se z graškim »Tagblattom« ne strinjajo, pač kažejo svoje protidržavno nagnenje. To je pač žalostno znamenje v teh resnih časih, da se v državi najdejo listi, ki so proti vojni. Posebno slovansko časopisje piše tako, da se jasno vidi, kam gredo misli in želje naših slovanskih sodržavljanov. Vlada bo morala takemu pisanju kmalu konec napraviti, sicer bo prepozno. Mi smo za vojno — to ni nikako hujškanje, ampak to je naša sveta državna dolžnost — biti ali nebiti, — to je vprašanje — in ni dvoma, kaj je boljše. (Tako bi pisal jaz.)

O dalmatinskih mestih bi morali poročati sledeče: Vlada je razpustila vsled manifestacij srbskega prebivalstva mestne zastope raznih dalmatinskih mest. Vlada je popolnoma prav storila, ker se na ta način vzgaja patriotični čut v naših meščanskih masah. Ona mesta v Dalmaciji so s tem tudi popolnoma zadovoljna in prebivalstvo je povsod komisarjem priredilo navdušene ovacije. V nedeljo so se vršili po vseh mestih veliki shodi, ki so bili pravi dokaz patriotičnega navdušenja. Na shodih so se sprejele resolucije, v katerih se strogo napadajo prejšnji mestni zastopi, ki niso zabranili srbofilske demonstracije. V resolucijah se izraža tudi zaupnica Cuvaju. Kakor se sliši, pojdejo kmalu cele meščanske deputacije k komisarjem. Ena taka deputacija je že šla in je nosila polna navdušenja vladnega komisaria na ramah — kakor zadnji hrvatski kmetje Cuvaja. To je dokaz, da je naše ljudstvo vneto za vse dobro in da so nasprotne glasovi le pobožne želje onih nezadovoljnih elementov, ki hočejo v naši javnosti širiti laži. V Dalmaciji vlada torej popolna zadovoljivost. — Iz zanesljivega vira se nam celo poroča, da mestni zastopi niso bili razpuščeni, ampak so se sami razšli, ker so videli, da ne spadajo na svoje mesto. Ta vest se še ne potrjuje.

Tako bi jaz poročal, gospodje, na vašem mestu in upam, da bi bili z menoj zgoraj in spodaj popolnoma zadovoljni.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

AVSTRIJSKO - SRBSKI KONFLIKT.

Dunaj, 27. novembra. Današnja »Zeit« poroča o situaciji sledeče: Od treh točk, to je afera Prochazka, avtonomija Albanije in vprašanje srbskih luk ob Jadranskem morju, katere tri točke tvorijo avstrijsko-srbski konflikt, se je afera Prochazka in vprašanje avtonomije Albanije rešilo v popolno zadovoljstvo monarhije. Kar se tiče vprašanja srbskih luk ob Jadranskem morju, so dosegli Srbi za enkrat ta uspeh, da se bo vprašanje rešilo šele po končani balkanski vojni. Mednarodna situacija se je radi tega znatno zboljšala, posebno ker se je Rusija začela približevati Avstriji. »Zeit« zatrjuje, da je velika nevarnost sedaj že odstranjena.

PASIĆ O AVSTRIJSKO - SRBSKEM KONFLIKTU.

Beograd, 27. novembra. Ministrski predsednik Nikola Pašić je danes izjavil, da je trdno prepričan, da se bo avstrijsko - srbski konflikt v polnem obsegu rešil mirnim putem.

AFERA PROCHAZKA.

Beograd, 27. novembra. Tiskovni urad srbskega zunanjega ministra poroča: Vsa poročila, ki govore, da je sedanje bivališče avstrijskega konzula Prochazke neznano, in da je bil konzul celo umorjen, so popolnoma izmišljena. Konzul Prochazka se nahaja v Skoplju in je pri najboljšem zdravju. Konzul Edle je v spremstvu sekcijskega svetnika Rakića odpotoval v Prizren.

Beograd, 27. novembra. Konzul je iz Mitrovice, kjer se je nekaj časa mudil, odpotoval v Skoplje, jutri pa nadaljuje svoje potovanje v Prizren.

OBLEGANJE DRINOPOLJA.

Sofija, 27. novembra. Vsi doseđani poskusi turške posadke, izpasti iz mesta, so se popolnoma ponesrečili. Bolgari in Srbi so Turke vedno pogladi nazaj in zavzeli več važnih novih pozicij. Neki vjetni armer zdravnik je izjavil, da je Turkom hrana že popolnoma pošla in da je pričakovati vsak čas padca trdnjave.

MIROVNA POGAJANJA.

Sofija, 26. novembra. Po poročilih, ki so došla semkaj, skušajo Turki razpravljati na vse mogoče načine zavleči. Bolgari so radi tega sklenili, da bodo zahtevali takojšen odgovor, sicer pričnejo na mestu z energično akcijo pri Čataldži. Splošno se smatra, da so diletorične tendence le turški maneuver, ker skušajo Turki doseči kolikor mogoče ugodne mirovne pogoje.

Sofija, 27. novembra. V sled poskusov raznih velevalst, da bi se končna mirovna pogajanja med Turki in balkansko zvezo vršila na evropski konferenci, izjavljajo bolgarski listi: Bolgarska stoji odločno na tem stališču, da se ima rešiti mirovno vprašanje direktno med balkansko zvezo in Turčijo. Balkanska zveza tozadevno na evropsko konferenco nikakor ne bi privolila. Bolgarska bi v končno rešitev likvidacije Turčije na evropski konferenci privolila le v tem slučaju, ako dobi že v naprej zagotovilo, da bo kongres sankcioniral mirovno pogodbo med Turčijo in balkansko zvezo.

V BELGRADU.

Beograd, 27. novembra. Vsi rezervni častniki, ki še niso bili poklicani pod orožje, so dobili poziv, da se imajo zgledati tem 24 ur v Belgradu.

ZADNJI BOLGARSKI POZIV.

Sofija, 27. novembra. Letnik 1914 je za 3. decembra 1912 poklican pod orožje.

POSLOVNA ZBORNICA.

Dunaj, 27. novembra. Na današnji seji avstrijske poslovne zbornice je bila predloga o razredni loteriji sprejeta v drugem in tretjem branju. Koncem seje je prišlo v zbornici do zelo viharne prizorov. Poslanec vitez Pautz je predlagal, naj se z razpravo o predlogi glede spremembe poslovnika preloži na jutranjo sejo. Po glasovanju je predsednik Pernerstorfer izjavil, da je predlog sprejet. Večina je odločno protestirala proti temu. Pri štetju glasov je predsednik Pernerstorfer konstatiral, da je predlog sprejet z 207 proti 92 glasovi. To je razburilo vihar ogorčenja pri poslancih S. L. S., Rusinih in čeških radikalcih. Opozicija je vpila, da je glasovanje falzificirano. Konečno je Pernerstorfer konstatiral, da se je pri glasovanju zgodila pomota. Pautzev predlog je na to propadel s 150 proti 149 glasovom. Na to je nastal mir.

Dunaj, 27. novembra. Na današnji seji poslovske zbornice je notranji minister baron Heindl z ozirom na vesti, da bo država konfiscirala v bankah, hranilnicah in posojilnicah naloženi denar, izjavil, da so vse te vesti popolnoma izmišljene. Denar v hranilnicah je popolnoma varno naložen, ker tudi v slučaju vojne nevarnosti nima nikdo pravico, konfiscirati zasebni denar, ki je naložen po hranilnicah, posojilnicah in bankah. Baron Heindl je tudi naglašal, da je treba prebivalstvo posvariti pred neprevidnimi koraki, od katerih imajo škodo samo vložniki.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani.

Mali oglasi.

Išče se malo stanovanje, kuhinja, 2 sobi. Ponudbe na »Prvo anončno pisarno« pod šifro Stanovanje.

Proda se lepa salonska garnitura s preprogo, krasno Trumeau zrcalo, šivalni stroj itd. Povpraša se v gostilni Belič, Dunajska cesta šte. 8.

Premog

izborni češki, ki prekaša vse druge vrste premoga tu, v velikih, srednjih ali manjših kosih, se po izredno nizki ceni takoj odpošilja vsaka množina vagonov. Prodajna pisarna češkega premoga in briketov: J. Paulin, Ljubljana, Nova ulica šte. 3.

Brzojavka.

V italijanski kuhinji

hotela pri Maliču nasproti glavne pošte se dobe vsak dan asortirane morske ribe. Vina samo iz najboljših kleti in sicer: brionska, porenška iz agrarnega zavoda. Opolo-vino po 72 v liter za družine na dom postavljeno itd.

Advokat Fr. Kobler

je ustanovil svojo pisarno v Ljubljani Sodna ulica 4. (Vodnikova hiša).

Lepa prilika za nakup lepe hiše

z dobro idočo gostilno in žganjetočom, ter tobakarno, lepo kletjo za vino, lepim gospodarskim poslopjem in svinjskimi hlevi; poleg tega štiri orale njiv in travnikov, ena njiva za stavbišče, vse na jako prometni okrajni cesti, oddaljeno 5 minut od trga in železniške postaje, se takoj proda za 24.000 K, 6000 K pa ostane lahko vključenih. — Izvršilna prodaja se vrši dne 7. decembra 1912. Torej kupci pozor!

Nadaljna pojasnila daje IVAN KOSI, Smarje pri Jelšah, Spod. Stajersko.

Rabjen pisalni stroj

se po ceni proda. — Vprašanja naj se naslovijo pod »Pisalni stroj 100« na »Prvo anončno pisarno«.

Posebna specialiteta likerija



Posebna specialiteta likerija

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4, sedel samo K 1-95. Velikanska zaloga gramofonov i. Zahvalite cenike. 25 cm velike, dvostranske, priznane najboljše znamke prodajam radi velike zaloge pod last. ceno.

K 1-95 K

Fr. P. Zalec, Ljubljana Stari trg 9

! Pozor trgovci !

Od danes naprej se prodaja galanterijsko blago in pletenine iz konkurzne mase Ludovika Dolenca, v Prešernovi ulici pod tovarniško ceno.

Dobrotvorniteljno društvo, 'BLAGODAT' v Ljubljani

se slavnemu občinstvu priporoča kot edino društvo te vrste na Kranjskem. Društvo ima namen izplačati velike podpore in velike posmrtnine svojim rednim članom. Čimveč je članov, temvečji znesek izplača društvo v vsakem smrtnem slučaju. Te vrste društva so pokazala na Dunaju, Pragi, Gradcu in v drugih avstrijskih mestih, da so najboljša humanitarna podpora društva, katera na podlagi vzajemnosti za male prispevke članov, izplačujejo velike posmrtnine. Prospekte in natančna pojasnila daje brezplačno

društvena pisarna v Ljubljani, Mestni trg šte. 13, I. nadstropje.

Vsak petek sveže morske ribe

iz Severnega morja: Kabliau kg 80 v; Šole (Schollen) kg 90 v; Morski losus (Seelachs) kg 90 v; Rdeči jeziki (Rotzungen) kg K 1-10; Vahuja (Schellfisch) K 1-10; Angler K 1-20

v trgovini s špecerijskim blagom
T. MENCINGER, Ljubljana

Resljeva cesta 3 - Sv. Petra cesta 37 in 42 - Martinova cesta 18.

!! Sijajna zmaga !!

v damskih raglanih.

Ravnokar dospelo čez 2000 komadov 135 cm dolgih od 20 K naprej, kateri so stali preje od 40—60 K.

Istotako znižane cene za gospode raglanov, zimskih sukenj in oblek.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

Seznam ljubljanskih javnih knjižnic in čitalnic.

Knjižnica, zavod, čitalnica.	Odprto.
Licejska knjižnica (v prostorih II. državne gimnazije).	Vsak dan izven nedelj in praznikov od 10—12 dop. in od 2—4 popoldne (izven ponedeljka).
Knjižnica ljubljanskega mestnega arhiva (na magistratu).	Vsak dan od 9—12 dopoldne.
Simon Gregorčičeva javna ljudska knjižnica in čitalnica (v Wolfovi ulici).	Knjižnica v nedeljo in praznik od 9—11, vsak dan od 5—7 1/2. Čitalnica v nedeljo in praznik od 9—12, vsak dan od pol 4—8 zvečer.
Javna ljudska knjižnica gosp. naprednega društva za Sentjakovski okraj (v Dragatinovi hiši).	V nedeljo od 10—12 dop. Vsako sredo od 7—9 zvečer.
Javna ljudska knjižnica polit. in izobraževalnega društva za dvorski okraj (Pred igriščem št. 3).	V nedeljo od 10—12 dopoldne, v sredo od pol 7—8 zvečer.
Javna ljudska knjižnica za napredno politično društvo za kolizejski okraj. (Pri Rusu na Marije Terezije cesti).	Odprta vedno.
Ljudska knjižnica Sokola I. (v društvenih prostorih na Taboru).	Odprta v torek, četrtek in soboto od 8—9 zvečer.
Slovenska Matka (Kongresni trg).	Uradne ure od 9—12 dopoldne in od 3—6 popoldne.
Deželni muzej (Rudolfinum).	V nedeljo od 10—12 in v četrtek od 2—4 za vse brezplačno. Sicer vstopnina 60 vin. Muzejska knjižnica ob uradnih urah od 8—1 dopoldne.